

דביו"ט אל כלל לקדש ציוס ודביא קלת ראיא מתוספתא זכרות מדעריז לי ליו"ט זכדי ר"ח וחוכ"מ מכלל דאפי' זכר"ג ל"ז וזה נראה עיקר ודעזד כמר עזד כ"י.

סימן תקס. ג"ל דיותר עוז לעות את כותלי הכתים בניירות לצועים כהוג מלסוד אותם צסיד דזזה לא הזכירו חז"ל, וע"י כה"ג צצ"י ס"י י"ג וצמג"א ס"י ש"א סקנ"ה ומקורו טהור מירושלמי פ"צ דשביעית ושלחי תרומות ושבת פ"צ משלחת זאבים היה ולא ציעלו צ"ד את הדצר כ"י וכמש"כ בחידושי צס"ד. ע"י צביאורי הגר"א ז"ל דדצר מוטע מן הדין חסור אל"כ גם בלחם חיעים יש ליזהר לפעמים שהיו מביאים מנחות ע"ש צצ"י (ס"י ע"צ).

סימן תקפא. בנוסח החרת נדרים מש"ש ואפי' נזירות שמשון כתבתי צמק"א צשם כאלחמ"ר הגז"ל דהכוונה על המסירת מודעה דצחרי' שמוסר מודעה גם על ג"ש וי"ל דאף דל"מ שאלה מ"מ מודעה מהני ונכון הוא אמנם צחשובה הארכתי צפרע הזה הרצה צס"ד. אך ככלל הנוסח של הת"צ משווצת הרצה וכמש"כ צקונטרס תפלת דוד צע"ה ואכ"מ.

סימן תקצו. צחעני' ר"ה אמרתי צס"ד ראי' דמל' להצטני' מקובמ"פ צצילה (ג' א') דמאי פריך ר' יוחנן דר"י אדרי' ה' להדיא ס"ל לר"י משום הכנה כמש"ש חוס' (ד' א') אבל י"ל לפמש"ש רש"י (צ' צ') דסעודת חול לא חשיבה ואל"ל הכנה ואל"כ י"ל דכ"ש יום שמונה להתענות צו שגרוע הוא מחול דאין חיבור הכנה צו ואל"ש דהגמ' קבעה דריו"ח ס"ל משום מש"י לצתר דא' דהכנה ל"ל דצחמת ריו"ח מודה לדרכה ורק צכל יו"ט אבל לא ציו"ט של ר"ה והיינו דפריך אדרי' דמתנה ציו"ט של ר"ה דאי אפשר לומר משום הכנה מה שא"כ צשאר יו"ט שפיר ס"ל משום הכנה ואל"ש והארכתי צמקומו הרצה צעזה"י.

סימן תרד. ע"י תרע"א שחקר חס ג"ח צמל'ה צו וכאלחמ"ר הגז"ל הראה חלמוד ערוך צירושלמי מגילה פ"א ותענית פ"צ ופ"י דנדרים דאל"ל ריב"א אין אחא אחת משאלונכון אל"ל צכל מתענין חוץ משבת ויו"ט כ"י ולא זכר שם עיוכ"כ מכלל דמוחרות, אולם צחי' הארכתי צס"ד דאין ראי' מה ואכ"מ.

סימן תרל. סעיף יב. יכול לעשות מחצירו דופן לסוכה. נסתפקתי חס אותו האדם ויכל ללאת י"ח מלות סוכה צעמידתו לדופן או דלריך לישב צחלל סוכה דוקא, והארכתי הרצה צחיצורי סד"מ צקונטרס נוי סוכה צס"ד.

סימן תרנא. מאוד נר לי מעודי על הכהוג שממחינין על האחרונים מצהמ"ד על צהמ"ד אחר ומזה כמה קלקולים א) שגומרים הראשונים תפלותיהם קודם הן החמה. ב) האחרונים מאחרים אחר זמן הקצוע. ג) כשיושבים ומלפים אחר הזרת הש"ל של שחרית עוסקים צדברים שיחה וק"ר צבית המדרש וציהכנ"ם לפעמים כעשה שלימה ויותר. ד) הפסק גדול צין חזרת הש"ל לקדים תחקצל. ה) ציעול שמחת החג ומלות

סוכה החציצה מאוד. ע"כ היה ג"ל פשוע צצחות המקומות שממחינים על האחרונים יאמרו הכלל נאחר הפלת מוסף. שהרי צר"ה (ל"צ צ') אמרו שאמירת הכלל צשחרית הוא רק מפני זריזין מקלמ"ל וברי ע"י מאחרים צהרצה מלות, ואם נאחר לאמר הכלל אח"כ נקדים קב"ח ותפלת מוסף ונחקן כל הקלקולים שזכרנו ואין כל ספק שכלאי לעשות כן ואולי יש טעם עפ"י סוד לאמר הכלל מקודם אך על פי הגמרא אין לנו טעם אחר ול"ט.

סימן תרסט. למנהגינו שקורין צשמח"ת הרצה פעמים אחת הפרשה. ח"א נכון ע"פ הדין, ויעוין צא"ז הגדול ה' קב"ח שהתמרמר מאוד ע"י. מדוע נא נחקן למעט זה, וכיינו שיקראו רק ג' פסוקים. ומה צכך חס יפסקו קודם או אחר הפרשה, הלא ציוס הזה נובלים צדברים הרצה נא צככל השנה. מה שיש מהמורים שלא ישאו כפיהם צשמח"ת משום דשכיח שברות, אינו ע"פ הדין צמדיחנינו שאין יין מלוי רק יו"ש וברי צשאר משכרים ליכא חיבור לישא כפיו כלל כמש"כ צסימן קב"ח ס"ק ג"ה, ולמה נצענ מ"ע החציצה הזאת.

סימן תרפד. סעיף ג. מוילאין ג' ספרים כ"י. כתבתי צחיצורי סד"מ, צקונטרס עריכת נר צס"ד דמלשון ר' ילחק שמוילאין שלשה ספרים משמע דצספר אחד אל"ל נקרות צשל ר"ח קודם חנוכה מפני שקריאת חנוכה קודם צחורה ואין מעצירין על המלות ומוכח שלא כאלדורכס.

סימן תרפז. צשע"ת סק"ה הביא צשם תשובת חו"י ושאילת יעצ"ן מה שפלטו למח אמר ריב"ל טעמא דגשים חייבות צמגינה משום שאף הם היו צאותו הנס. ות"ל דכל דרבנן יש צו לאו דנא חסיר וצנאויס גם גשים חייבות. ולפענ"ד נק"מ דמרא דשמעתא צכ"מ הוא ריב"ל ע"י שבת כ"ג ע"א. פסחים ק"ח. ומגילה ד' ע"א. וריב"ל לטעמי' דס"ל צסוכה מ"ו ע"א דאין מצרכין כל צעשה על לולב מפני שהוא דרבנן כמש"ש רש"י ז"ל. ואל"כ צע"כ דס"ל דליכא לאו דנא חסור כננ על מלות דרבנן יעו"ש ומה נחמדים לפ"י ל' הזהב של הר"מ ז"י פ"ד דחנוכה ה"ע שכתב מכתב ומצרך ומדיני. ולמה הוסיף מנת ומצרך מה שצגמרא ל"י זה ופשיעא שמצרך קודם הדנקחו חלא דקמ"ל צזה דריב"ל צעל המאמר צגמ' צכוונה לא אמר ומצרך דלעטמי' אזיל דאין מצרכין לדדי' כלל על דרבנן. משא"כ לדידן. וראה זה פלא שהר"מ ז"ל לא כהצ צשו"מ טעמא דאף הן היו צאותו הנס ומוכה כדצרינו צס"ד. ונפ"מ לעצדים יעו"י כו"פ סימן א'. וצזה י"ל המשך ד' הוספת מגילה ד' ע"א והארכתי צחיצורי סד"מ צס"ד צד"י ח"ל.

סימן תצחר. לענין חס לריך לחזור כשלח אמר עכ"י צצהמ"ז מפורש צה"ג ה' חנוכה אינו מחזיר צחנוכה ופורים ואם צא להזכיר מחזיר ול"ט, ע"ש דא' הואיל ומדרבנן ח"ל וח"א צפורים וע"י חוספת מגילה (כ' ע"צ).

שם. ס"ד. מספק"ל צשלח לכהן מתנית זרוע לויק חס יו"ח מנות והארכתי צחיצורי סד"מ צדברי הפורים צס"ד.